

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

TĖVŲ, MARIJONŲ,
BENDRADARBIŲ,
SAVAITRAŠTIS

XXIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Evangelija

Mat. 24, 15 - 35

ANUO metu: Tarė Jėzus savo moky-
tiniais: Kai jau išvysite pranašo Da-
nielio paskelbtą sunaikinimo nuobodą,
stovinčią šventojoje vietoje, — kas tai
skaito, teišmano,—tuomet, kas yra Ju-
dejoje, tegul bėga į kalnus, ir, kas ant
stogo, tenelipa žemyn ko nors pasiimti
iš savo namų, ir, kas lauke, tenegrižta
savo juos pasiimti. Vargas nėsčioms
ir žindančioms anomis dienomis! Mels-
kitės, kad jums netektų bėgti žiemą ar
subatoje. Nes tuomet bus didelė prie-
spauda, kokios nebuvo nuo pasaulio pra-
džios iki šiolei ir nebebus. Ir jei tos die-
nos nebūtų buvusios sutrumpintos, ne-
išsigelbėtų nė vienas žmogus; bet dėl
išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos.
Tuomet jei kas jums sakytų: Štai, čia
Kristus ar tenai, netikėkite. Nes kils
netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie
darys didelių ženklų ir stebuklų, kad
būtų suklaidinti (jei tai būtų galima)
net išrinktieji. Štai, aš jums iš anksto
paskelbiau. Jei tat jums sakytų: Štai,
jis tyruose, neišėikite; štai, namų gil-
moje, netikėkite. Nes kaip žaibas eina
iš rytų ir pasirodo iki vakarų, taip bus
ir Žmogaus Sūnaus atėjimas. Nes kur
tik bus maitos, ten susirinkus ir erelių.
Tuojau, po tų dienų priespaudos, ap-
tems saulė, mėnulis nebeduos savo švie-
sos, žvaigždės kris nuo dangaus, ir dan-
gaus galybės bus sujudintos. Tuomet
pasirodys danguje Žmogaus Sūnaus žen-

Lėkėja

Kol. 1, 9 - 14

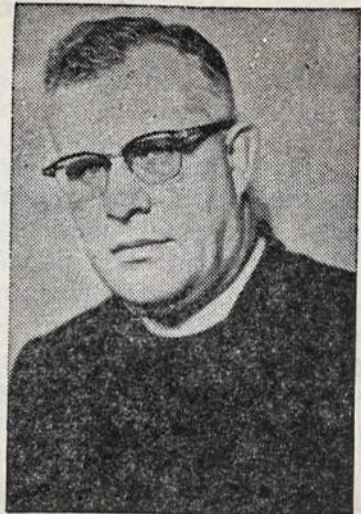
BROLIAI: Mes nesiliaujame meldęsis
už jus ir prašę, kad jūs būtumėte pilni
jo valios pažinimo visokia dvasine iš-
mintimi ir išmone, kad elgtumėtės taip,
kaip verta Dievo, jam visa kuo patik-
dami ir nešdami vaisiaus kiekvienas ge-
rame darbe ir tarpdami Dievo pažini-
mu, sustiprinti visokia stiprybe pagal
jo garbės galią parodyti su džiaugsmu
visokiai ištvermei ir kantrumui, dėko-
dami Dievui Tėvui, kurs padarė mus
vertus dalyvauti šventųjų tėvonystės
šviesoje, kurs išgelbėjo mus iš tamsy-
bės valdžios ir perkėlė į savo meilės
Sūnaus karalystę. Jame turime atpirki-
mą jo krauju, nuodėmių atleidimą.

klas, ir tuomet visos žemės giminės rau-
dos ir išvys Žmogaus Sūną, ateinantį
dangaus debesyse su didele galybe ir di-
denybe. Jis siųs savo angelus su trimi-
tu ir su skardžiu balsu, ir jie surinks jo
išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno
dangaus pakraščio iki kitam. Mokyki-
tės prilyginimo iš figos medžio. Kai jo
šaka jau minkštėja ir sprogsta lapai,
jūs žinote, kad vasara arti; taip pat ir
jūs, visa tai išvydę, žinokite, kad jis ar-
ti, duryse. Iš tikrųjų, sakau jums, šita
giminė nepraeis, iki visa tai įvyks. Dan-
gus ir žemė praeis, o mano žodžiai ne-
praeis.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Mari-
an Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$3.00
yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10 ¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

Pasikalbėjimas prie ežero

NEEIKVOKIME SVEIKATOS

Kun. Petras Činikas, MIC, žurnalo "The Marian" redaktorius.

Senai jau teko pasikalbėti su skaitytojais prie ežero kranto.

Nauji paskyrimai įvyko ir vėl randu pastogę prie ežero kranto, Chicagoje. Dabar geriausias laikas prie ežero kranto pasikalbėti. Oras malonus; truputį vėsokas. Visvien didelis džiaugsmas būti prie šio mūsų vandenyno, kur bangos žiaurios, ypatingai šiuo rudens laikų, nepaprastai didelės.

Šiandien aplankiau vieną senuką ligoninėje; jam nebėr vilties. Žiaurusis vėžys suės paskutinius gyvybės siūlius. Jis pats prisipažįta, kad turėjo ankčiau pasivesti gydytojo priežiūrai. Dabar per vėlu. Taip dažnai pasitaiko žmonių gyvenime. Kaip mes galime būti dideli ligoniai? Menkniekis nereik rūpintis! Praeis skausmas, sakome.

Šv. Pranciškaus pavyzdys

Visa tai man primena šv. Pranciškaus Asiziečio gyvenime vieną įvykį.

Žinote, jis vadindavo savo kūną Broliu Asilu. Tai buvo arti pabaigos jo gyvenimo ir jo sveikata buvo sublogėjusi ir visi vienuolyno broliai buvo labai susirūpinę. Jie pakvietė Popiežiaus Honoriaus III gydytoją patikrinti jo sveikatą. Pranciškus purtėsi ir visai pteisinosi, kad nereik gydytojo ir kad visais reikalais išeis gerai.

Jam aiškino broliai vienuoliai, kad

jojo Brolis Asilas jam gerai ir gražiai patarnavo per visą gyvenimą ir kad dabar po tiek daug metų reikia jį prižiūrėti. Brolis Pranciškus prisipažino, kad jis labai vargino ir kankino savo Brolių Asilą ir kad nors šiuo vėlu laiku reik jį geriau globoti. Jis pareiškė savo gailestį už apsileidimą tokiame gerame tarnui.

Ir su tuo gaileščio aktu jis pasivedė gydytojo priežiūrai. Bet ir jam, kaip ir mano pažįstamam senukui buvo jau beveik pervėlu.

"Aš myliu Save"

Mums įsako šv. Evangelija, kad turime mylėti artimą kaip patys save.

Daug kartų gyvenime pasielgiame lyg mes neapkęstumėm savęs, nes pasielgiame su kūnu lyg jis būtų kokia mašina, kurios neverta taisyti. O visvien jis yra daugiau negu mašina.

Dievo sutvertas ir mums pavestas, kad galėtumėm geriau savo sielą išganyti. Jei kūnas bus sveikas ir gerai veiks, sėkmingiau galėsime Dievui tarnauti ir atsiekti mūsų gyvenimo tikslą.

Nėr prasmės lepintis prabangiais drabužiais ar valgiais ir kitokiais būdais, nes tokiu būdu jis gali pakenkti mūsų išganymo darbui. Bet su pagarba ir nuosaikumu reik jį aprūpinti ir tvarkyti. Dėl to kiekvieno žmogaus gy-

Tobulėjančios sielos

Kas atsistoja arti šviesos, tas yra apšviečiamas, kas prisiartina prie ugnies, tas būna sušildomas. Tai išorės kūninė sritis. Bet panašiai yra ir su žmogaus dvasios gyvenimu. Kas pasistengia įsigilinti ir gerai suprasti Dievo išminties pateiktas Jėzaus Kristaus lūpomis tiesas, tas pasidaro pilnas dieviškosios išminties. Kas įsijaučia į amžiną, begalinę Dievo meilę, tas sukuria savo sieloje galinga Dievo meilės ugnį. Toji ugnis, dieviškuoju uolumu vadinama, neabejojamai įtikina mus susirūpinti mūsų išganymu ir uždega širdį galingu noru išganyti, kiek tai galima, visus žmones; visiems padėti, kad jie pažintų Dievą, Jį pamiltų ir kad savo amžinąją laimę atsiektų. Dievo meilės ugnis pasaldina ir palengvina visų misijonierių darbus bei vargus, kankinių kančias, padaro lengva pasiimtą laisva valia įžadų našta, padeda Dievo vynyne

darbininkams nuveikti didelius visuomeninius darbus. Šios sielos stengiasi visame ir visur įvykdyti Dievo valią. Jos yra tikros, kad Dievas nori visų žmonių laimės, visų išganymo ir kad Jis yra nurodęs visiems išganymo kelią. Dievas kalba į juos jų sąžinės balsu, prigimties įstatymais, savo dešimtimi įsakymų.

Pamaldesnieji žmonės siekia tobulybės; jie stengiasi įgyvendinti visus Dievo patarimus, tuomi geriau paruošdami savo sielą Dievo malonėms priimti. O Dievas teikia gausiai savo paramos, kad pasilikėtų ištikimi ir gerai eitų savo luomo pareigas. Tai yra jų kelias į dangų, į amžinąją laimę. Pastoviai pasilikdami pašvenčiamoje Dievo malonėje ir joje augdami, surenka labai daug nuopelnų amžinam gyvenimui ir patys tobulėja. Viešpaties Jėzaus paliktieji Bažnyčiai šventieji Sakramentai yra

venime gydytojai yra labai reikalingi ir jų negalime niekinti.

Kai kurie neina pas gydytojus iš puikybės ar iš gobšumo. Kiti per daug lankosi pas gydytojus, nes jie bijo mirties ir menkiausio skausmo. Reik realiai į tuos reikalus žiūrėti ir pasivesti žinančių žmonių priežiūrai.

Neekvokime Gyvenimo

Tikra savymeilė reikalauja, kad mes vengtume nuodėmės ir augtume dorybėse. Tame yra paslaptis tikros savęs meilės ir tame pasireiškia mūsų gyvenimo tikrasis tikslas.

Dažnai žmonės taip giliai įlenda į gyvenimą ir jo rūpesčius, kad jie nemato Dievo reikalavimų gyvenimo atžvilgiu. Pragyvenimo reikalai, šeimos išauklėjimas, ir kiti panašūs rūpesčiai yra labai svarbūs. Bet kai visi tie dalykai yra aprūpinti ar eina savo vaga, žmonės pamiršta, kad jie nėra patys svarbiausieji dalykai gyvenime. Per di-

delė savymeilė gali pradėti vyrauti gyvenime ir aptemdyti sielos reikalus. Tada atsiranda gyvenimo eikvojimas ir perdidelis rūpinimasis savimi.

Žmonės mažiau ir trumpiau dirba, kad užsidirbus pragyvenimą, bet ar jie praleidžia daugiau laiko sielos reikalams? Ar jie daugiau praturtina savo išsilavinimą?

Bažnyčiose yra daugiau kunigų ir patarnavimas daug geresnis, negu buvo keliasdešimts metų atgal, bet ar jie dažniau lanko sakramentus?

Bendrai, žmonės yra daug lengviau gyventi ir tvarkyti savo asmeniškumus reikalus. O visvien, kankie labai mažai rūpinasi, kad kūnas būtų sveikas ir kad siela būtų gerai sutvarkyta. Kristus žinojo kuomi žmonės daugiau rūpinsis ir Jis yra mums pasakęs: "Nes ką padėtų žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, o savo sielai kęstų nuostolį? (Mat. 16, 26)".

šventai jų priimami; ir jie arčiau sujungia jų sielą su Dievu.

Bet kodėl kiti jų amžiaus ir luomo žmonės to neatsiekia?

1. Dvasinės tobulybės ir šventumo siekiantieji žmonės gerai ir ištikimai eina savo luomo pareigas; jų pašaukimo darbais pasižymi tobulumu. Net smulkiausi jie jų darbais, stropiai ir tiksliai padaryti, kad iš to būtų didesnė Dievui garbė, žmonėms nauda, jų rankose pasidaro dideli bei nuopelningi.

2. Tas pat pareigas ir darbus šventieji stengiasi kasdien geriau ir tobuliau padaryti.

3. Tobulėjančių sielų darbas kyla iš tikros Dievo meilės, tos meilės yra perimti; savo darbas jie patys auga grynoje Dievo meilėje ir visose kitose dorybėse.

4. Savo mintimi ir širdies troškimas šventieji pastoviai jungiasi su V. Dievu. Toji jungtis naujais aktais — veiksmas kasdien dažnėja, skaidrėja ir stiprėja, išaugdama į didelę „mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus draugystę“ (1 Kor. 1, 9).

5. Galingoji Dievo meilė vertė tobulėjančias sielas pasiaukoti Dievo garbei, sielų išganymui, o kankinius — atiduoti net savo gyvybę Dievui: „mes pažinome ir įtikėjome meilei, kuria Dievas mus myli. Dievas yra meilė, ir kas pasilieka meilėje, pasilieka Dievuje, ir Dievas jame“ (Jono 4, 16).

6. Tobulėjančios sielos ypatingu būdu jungiasi su Kristumi, apaštalo žodžiais tariant: „esu gyvas, tačiau jau nebe aš, bet yra gyvas manyje Kristus“ (Gal. 2, 20).

▼ F. B. I. direktorius J. Edgar Hoover pranešė 42-am Amerikos Legiono metiniam suvažiavime, kad Valstybės Departamentas priėjęs išvados, jog Rusijos ir Kinijos komunistai turi per 300.000 apmokytų šnipų pasaulyje. Kovoje su komunizmu reikia, kad žmonės būtų daugiau mokomi apie Dievą ir religijos tiesas. Tik tai galės sulaikyti komunizmą ir jų šnipus, pareiškė kalbėtojas.

1960 m. lapkričio (Nov.) 19 d.

Dievas nematomas

Tai dėl tos priežasties, kad Dievas yra dvasia, ir visų dvasių kūrėjas, o dvasios yra nematomos kūno akimis. Ar matei kada savo dvasią? Vienok galvoji, supranti, nori, jauti ir teisi kitus. Ar matei kada savo skausmus? Ne! turi.

Yra daug dalykų, kurių negalima matyti, bet tikime tikrai, kad jie yra. Ar amtei kada savo skausmus? Ne! Matei kenčiančius, bet nei tu, nei kiti nematė pačių skausmų. Ne viską galima matyti.

Ar mes galėtumėm žiūrėti į Dievą kūno akimis? Juk sunku žiūrėti į saulę, o Dievas yra visų saulių Kūrėjas, toks begaliniai didelis, kad pripildo visatos erdves ir nesuskaitomų milijonų žvaigždžių tolius. Gal manai, jei matytume Dievą tai pažintume Jį geriau? Kai visata negalėjo apimti, matytume tik vaizdo dalį, o viso nematytume. Žiūrint į Jį kūno akimis, pažintume Jį dar mažiau, negu protu.

Matai pralekiantį traukinį ar automobilį, sakai, kad tik labai protingas žmogus galėjo išgalvoti tokią mašiną. Neabejosi, kad išgalvojo žmogus ir kad jis ištisų buvo gudrus. Ar matei tą žmogų? Ne! Bet jis yra.

Pagaliau ar reikia jį matyti? Žinai ir tiki, kad jis padarė.

Žmogaus kūryba panaši į Dievo.

Du berniukai, grįždami iš mokyklos kalbasi:

— Tai juokinga — sako vienas — Kun. sako šiandien, kad Dievas yra visur, bet aš Jo niekur nemačiau.

— Esi kvailas, — atsako antrasis: — Kada įdedi gabaliuką cukraus į stiklinę vandens ir jis pasileidžia, ar matai jį?

— Žinoma, kad ne.

— Bet jis ten yra?

— Iš tikrųjų!

— Todėl Dievas yra visur nors Jo nematome.

K. L. D.

MALDOS APAŠTALAVIMAS

MALDOS APAŠTALAVIMAS

1960 m. gruodžio mėnesiui

Bendroji intencija

Pasaulio taika

Daug vargo, negerovės, priespaudos ir sąmyšio yra pasaulyje. Žmonės nebepajėgia blogybe nusikratyti. Patys blaškosi ir tautos nerimsta. Praūžusis prieš 15 metų karas paliko daug žaizdų. Taikos, teisingos ir garbingos taikos, nėra pasaulyje. Gyvename it karo paliaubose. Tuo tarpu visi esame išsiilgę teisingos taikos.

Kur mums jos ieškoti? Pas V. Jėzų. Jis yra pasakęs: "Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate apsunkinti, ir aš jus atgaivinsiu. Imkite sau mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies; taip jūs rasite savo sieloms poilsio. Nes mano jungas saldus ir mano našta lengva", (Mato 11, 28 - 30).

Dievo malonė naikina priešišką nuotaiką, palaiko gerąją valią, padeda kantriai perkęsti svetimas klaidas ir ugdo norą geru apmokėti už blogą. Tai Kristaus dvasia. Nuo Dievo nutolę žmonės — pasaulis turi savo dvasią: jis nori suniekinoti, sutrinti negailestingai savo priešą.

Dievo dvasios vedamas šv. Povilas ap. rašo: "Niekam pikto už piktą neatsimokėkite; rūpinkitės tuo, kas gera, netik Dievo akivaizdoje, bet ir visų žmonių", (Rom. 12, 17).

Kai romūs ir nuolankūs žmonės stengiasi būti, kiek galima, taikoje su visais žmonėmis, tai tos taikos stoka tautoms. Sunku rasti romią ir nuolankią tautą, nes jų vadai, dažnai, neturi tų gerų krikščioniškojo gyvenimo savybių. Kai kuriuos lydi pasaulinė dvasia: akiplėšiškumas, melas, neteisingi kitų tautų kaltinimai, grobimai ir priespauda. Vietoje teisingumo ir teisės naudoja grubią prievartą ir jėgą. Kai taip elgiasi galingos ir skaitlingos tau-

tos vadai, — sunku yra laukti pasaulyje taikos.

Tikrieji tautų vadai jaučia atsakomybę prieš Dievą ir žmones. Gerbdami Dievą, yra kilnūs, garbingi, drąsūs ir tvirti gerame bei santykiuose su kitomis tautomis. Jie yra teisingi ne vien draugams, bet ir priešams.

Didis karo vadas jaučia visą atsakomybę už kiekvieno kario gyvybę ir šalies gerovę. Savo sumanymus vykdo karių rankomis ir jų krauju. Pergalės metu žino, kad visa garbė priklauso Dievui, kurs davė išminties ir jėgos pergalę laimėti.

Prašydami Dievo taikos pasauliui, kartu pasimelskime už tautų vadus, kad jie būtų pilni Dievo dvasios, romumo ir nuolankumo.

Tik garbingi ir protingi, teisingi ir dori tautų vadai gali sudaryti pasaulyje taką.

Misijų intencija

Socialis Apaštaltavimas Indijoje

Mėnesio Globėja

Nekaltas Prasidėjimas XII. 8 d.
1854 m. gruodžio 8 d. pop. Pijus IX

KRISTAUTS KARALIAUS LAIVAS

paskelbė Dievo apreikštą tiesą, jog vieną vieną švč. Marija nuo pat savo gyvenimo pradžios ypatingą Dievo malonę buvo apsaugota nuo pirmą pradžios, gimtosios nuodėmės ir todėl ji yra nekaltai pradėta.

Toji malonė buvo suteikta švč. Marijai dėl numatytų jos sūnaus, Jėzaus Kristaus, mūsų Atpirkėjo nuopelnų. Pats Dievas, bausdamas pirmųjų tėvų gundytą, sakė: "Aš padėsiu neprietytę tarp tavęs ir moteriškės, tarp tavo ainių ir jos ainių; ji sutrins tavo galvą" (1 Moz. 3, 15).

Pilna neprietytę tarp žmogaus ir piktosios dvasios yra vien tada, kai žmogus yra be nuodėmės, kai yra pilnas Dievo malonės.

Arkangelas Gabrielis paliudija, ją sveikindamas: "Sveika Marija, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi" (Luko 1. 28).

Kai yra kas malonės pilnas, tai tam nieko netrūksta.

Po keturių metų (1858) pati švč. Marija, klausiamą Liurde Bernadetos, pasisakė: "Aš — Nekaltas Prasidėjimas."

Ir tą tiesą pabrėždama, Dievo Motina teikia gausias Dievo malones toje šventovėje.

Nuo pat seniausių laikų Bažnyčioje buvo gerbiamas Marijos Nekaltas Prasidėjimas. Tuo vardu buvo įkūta 1673 m. marijonų vienuolija ir atnaujinta 1909 m., veikia ir lietuvių seserų Nekalto Prasidėjimo kongregacija.

Švč. Marija davė mums ir pasauliui Atpirkėją. Dažniau priimkime brangiausią jį jos sūnų, Jėzų Kristų, šv. Komuniijoje, įneškime jį pasaulio savo meile ir gyvenimo taurumu bei šventumu.

Lavyba

Pagerbdami švč. Marijos Nekaltą Prasidėjimą, kalbėkime rožančių su didesniu dėmesiu kasdien.

Žodis Promotoriams

Brangieji Promotoriai,

Gruodžio mėnesis — yra Adventų metas. Jis primena mums švenčiausios

Dievo Motinos Marijos laukimą ir pasiruošimą prie dieviškojo Sūnaus gimimo. Amžinasis Žodis, įsikūnijęs joje, ją pašventė savo buvimu.

Marijos nelydėjo, kaip kiekvieną kitą motiną, laukimo nežinia. Ji nepamiršo angelo žodžio, kad gimisiantis kūdikis yra Aukščiausiojo Dievo Sūnus; ji suprato ir savo dalį sūnaus pasiuntinybėje ir josios širdį pripildė veiklus noras bendradarbiauti Dievo nutarimuose ir Dievo darbuos iš tyros meilės Dievui.

Taip suprasti adventai, pasiruošimas V. Jėzaus gimimui, praturtina ir įprasmina mūsų laukimą, kai visų malonių Davėjas ateis pas mus. Jis gi naujo būdu gali ateiti pas mus, it iš naujo gimti mūsų sieloje, kiek kartų su meile pakviečiame jį šv. Komuniijoje aplankyti mūsų vargšę sielą. Eikime dažnai prie šv. Komunijos, o Kalėdų džiaugsmas lydės mus Adventuose.

Kaip V. Jėzus, būdamas kūdikiu Marijoje, ją pašventė savo buvimu, taip eucharistinis Jėzus, atėjęs ir apsigyvenęs mumyse šv. Komuniijoje, pašvenčia mus, — mes pasidarome it jo šventovės altorius, kur pats Jėzus iš naujo aukojasi už mus, o mes iš Jo meilės aukojamės įvykdyti pilnai Dievo Vilią.

"Štai Ostija išganinga

Dangų mums atvert galinga.

Priešai užklupo ginkluoti, —

Teikis pagelbą mums duoti.

Šventoj Viešpaties aukoj priimam gyvąjį Kristų, ir mūsų siela prisipildo Dievo dovanų bei malonių, jei tik esame tinkamai pasiruošę jas priimti, kaip švč. Marija buvo pilna Dievo malonės ir antprigimtinių dovanų.

Kartu būdami su Kristumi ir pasilikdami jame, sau užtikriname Jo turimą amžinąją garbę ir neišsakomą laimę, kuri mums tenka su atpirkimo malone.

Ne vien V. Jėzus kentėjo ir mirė už mus, bet jis prisikėlė iš mirusių ir po 40 dienų prie 120 liudininkų įžengė į dangų. Jam mes tikime. Žmonių atdavimas iš nuodėmių, mūsų atpirkimas

KASDIENINĖ DUONA

Kasdieninės duonos duok mums
šiandien

Žemės ūkio gaminių atpigimo metu žemdirbiai jau beveik malonėtų skubotai ištarti šiuos maldos žodžius ir negrižti prie jų.

Aukštai pakilusios kultūroje valstybės jau taip sutvarkė maisto gamybą ir jo pristatymą asmenims, kad plataus bado galimybė yra žymiai pašalinta. Tačiau tautų ir valstybių ekonomija dar nėra nugalėjusi visų savo sunkumų, nė atlikusi visas savo pareigas. Atskirų šeimų ir asmenų skurdas tebeslėgia pasaulį, o tų atskirų šeimų ir viengungių asmenų yra tiek daug, kad juos apgyvendinus vienoje vietoje, susidarytų gana stambi valstybė. Taigi, dar ne laikas mums paneigti minėtą maldos prašymą.

Sušelpk vargšą

Ir šiandien tebėra nepasenęs suval-

prasadėjęs adventuose, pasireiškęs Kristaus gimimo dieną — Kalėdose, buvo įvykdytas pilnasis kryžiaus mirties aukas, išryškinta Kristaus prisikėlimas ir patobulinta jo garbingas dangų žengimas.

Mūsų sielų svečias yra prisikėlusis, amžinai gyvas Kristus, amžių karalius. Susivieniję su juo, būsimė nenutraukiame vienybėje visada, nei mirtis nesunaikina tos dvasinės vienybės.

Švč. Marija žinojo, be abejo, Ješajo pranašystę apie Mesiją. O ten buvo pasakyta: "Buvo paniekintas ir paskutinis iš žmonių, skausmo vyras, ir kurs buvo pažinęs negalią; jo veidas buvo lyg paslėptas ir paniekintas, todėl mes nė nekreipėme į jį dėmesio. "Tikrai jis ėmė sau mūsų skausmus, ir jis nešė mūsų sopulius, o mes laikėme jį tarsi raupsuotu, Dievo užgautu ir pažemintu.

"Jis buvo sužeistas dėl mūsų neteisybių, sumuštas dėl mūsų kalčių; plakimas dėl mūsų ramybės krito ant jo,

kietės Kanopnickienės lenkiškai eiliuotas vaizdelis. Puošniems svečiams susivažiuojant į pokilį, kur turtingosios ponios šnabžda šilkais ir žėri aukso papuošalais, kur vieno asmens vakarienė atsieina brangiau negu vargšo maistas per ištisą mėnesį; tuo pačiu laiku nuskurdusi našlė rūpestingai vynioja pusnuogį kūdikį į savo sudraskiusis skarmalus, ir tašytų akmenų prieangyje ieško kampučio, kur šiurpus vėjas mažiau užpustų jos kūdikį ir ją.

Kristus mums paliko mokslą, kad nederą žmogui naudotis prabangomis, kai jo artimas yra alkanas ir šaltį kenčia, neturėdamas tinkamo rūbo nė šilto kampelio. Kristus mums pasakė: kas alkaną nepavalgydino, kas nuogo nepridengė, tas paties Kristaus nepavalgydino, nė neprisidengė. Tiems bus paskelbtas pasmerkimas. "Eikite nuo manęs šalin, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, ku-

ir jo randais mes esame pagydyti.

"Mes visi klydome kaip avys, kiekvienas pasuko į savo kelią, o Viešpats uždėjo jam visų mūsų neteisybę.

"Jis buvo paaukotas, nes pats norėjo, ir neatvėrė savo burnos; ir kaip avis vedama pjauti ir kaip avinėlis nutilsta prieš tą, kurs jį kerpa, taip ir jis neatvėrė savo burnos" (Ješ. 53, 3-7).

Kadangi Dievo teisingumui buvo reikalinga Kristaus mirtis už mūsų nuodėmes, kad atgautume per Kristų Dievo sūnų teises, tai Marija, sutikdama patarnauti Kristui, yra prisidėjusi savo dalimi prie mūsų išganymo. Būkime dėkingi amžinajam žodžiui ir mūsų Išganytojo motinai švč. M. Marijai.

Apvalę savo sielą nuo visų nuodėmių ir priėmę V. Jėzų šv. Komunijoje, galėsime džiaugtis su Dievo Angelais ir giedoti Kalėdose:

"Garbė Dievui aukštybėse ir žemėje ramybė geros valios žmonėms" (Luko 2. 14).

ri sukurta velniui ir jo angelams. Nes aš buvau išalkęs, ir jūs manęs nepavalgydinote; buvau ištroškęs, ir jūs manęs nepagirdėte; buvau svečias, ir jūs manęs nepriėmėte; nuogas, ir nepridengete manęs; ligonis ir kalėjime, ir jūs neaplenkėte manęs... Iš tikrųjų, sakau jums, kiek kartų tai nepadarėte vienam iš šitų mažiausiųjų, nė man nepadarėte." (Mato 25, 41-45).

Jei pasaulis imtų elgtis taip, kaip Kristus ir jo apaštalai mokė, kasdieninės duonos kąsnį turėtų kiekviena burna.

Žmogaus dvyliplumas

Stabmeldis dainius Ovidius yra pasakęs: "Matau geresnius dalykus ir priitariu jiems, o vykdau blogesnius." Turėdami drąsos dirbti į save, pastebime tą patį savyje. Mūsų išvaizda daug geresnė už mūsų turinį ne dėlto, kad norėtume veidmainiauti, o dėlto, kad lengviau yra sudaryti gražią išvaizdą, negu gražų elgesį. Mūsų sumanymai yra kur kas kilnesni už mūsų vykdymą ne dėl apgaulės, o dėl to, kad kilniems sumanymams įvykdyti reikia daug daugiau stiprybės, negu tiems patiems sumanymams sugalvoti. Kai kas tesinasi sakdamas, kad žmogus visai neturi jėgų savo blogiems įpročiams pakeisti gerais darbais. Kai kas mintija, kad visi pasakojimai apie žmonių atvirtimus iš blogo į gerą esą pramanyti.

Sielos maistas

Šių nuomonių skleidėjai klysta, nes jie nežino Gyvybės Duonos, kurią mums suteikė Kristus, palikdamas savo tikrąjį kūną ir kraują, paslėptus duonos ir vyno pavidaluose, būtent, švenčiausiam Sakramente.

Giliai tai giliai yra žmogus nusmukęs! Sunku tai sunku jam iš savo sielos ligų išgyti! Bet Gyvybės Duona, t. y. švenčiausias Sakramentas padaro tokių daiktų, kurie nesutelpa į visuomenės mokslininkų rūpestingai suremtas ir susegotas pažiūras. Jau nekalbėsime apie ryškius, istorijoje žymėtus didžius žmonių atsivertimus iš blogo gyvenimo

į gerą, iš klaidos į tiesą, padarytus Eucharistijos suteiktomis jėgomis, bet atydziai dirstelkime į pilkąjį paprastų žmonių gyvenimą ir ten rasime šimtus ir tūkstančius atvėjų, kad aistringos prigimtys vyriškis, ar moteriška išlaiko skaistybę iki žilai senatvei ir iki mirties lentai, ne savo stiprybe, o Komunijos jėgomis.

Žmonėms šeimose gyvenantiems tos Gyvosios Duonos reikia taip pat, kaip kunigams ir vienuolėms, nes gyvenimas nelieka be naštos nė vedusių vyrų, nė ištekėjusių moterų. Ne viena motina Komunijomis išgelbsti savo vaikus nuo pavojų, kuriuos kiti laiko neišvengiamais.

Medicina neturi vaisto, gydančio visas ligas. Bažnyčia turi Gyvąją Duoną, visagalinčio ir visuresančio Dievo kūną ir kraują, tinkamą ir naudingą visumet ir visiems. Kasdien gerai ir gražiai priimkime Komuniją. "Kas š tą duoną valgo, bus gyvas per amžius" (Jono 6, 59).

Krauju išrašyti žodžiai

Kartą, po kruvinų kovų ties Argonu pirmame pasauliniame kare, vienas majoras vaikščiojo po kovos lauką su slauge, gelbėdamas sužeistuosius. Išgirdo, kaip vienas jų šaukė:

— Majore, ar jūs kartais nesate kunigas?

Vak. Prancūzijoje ir kunigai buvo mobilizuojami ir, įvertinant jų išsilavinimą, daugelis būdavo padaromi karininkais.

— Aš nesu — atsakė majoras, — bet aš esu krikščionis ir tave nugabensiu į ligoninę, kur atrasi kapelioną.

— O, majore, aš nebuvau tikintis, bet šis, štai mano mirusis draugas, mane atvertė. Jis buvo sunkiai sužeistas ir, kol jėgų turėjo, šaukėsi kunigo, kartodamas: "Aš esu krikščionis ir noriu mirti krikščionis". Paskutines jėgas įtempęs, jisai priešliaužė prie mūro, padazė pirštą savame kraujuje ir parašė štai šiuos žodžius: "Tikiu į Dievą". Ir mirė. Ir aš taip pat noriu mirti, kaip jisai.

KRYŽIAUS¹⁰ KELIAI

Žemaičių Kalvarijoje

Malonėmis garsus Žemaičių Kalvarijoj švč. Dievo Motinos Marijos paveikslas.

Kryžiaus keliai įkūrti vysk. Jurgio Tiškevičiaus 1637 m. Jis pats parinko vietas ir žingsniais atmatavo, kad visa atitiktų Kristaus kančios kelią Jeruzalėje. Pats vyskupas išbarstė iš Jeruzalės atvežtą žemę ir, dalyvaujant valdžios vyrams, kancleriui ir hetmonui, pirmą kartą apėjo Kryžiaus kelius; vyskupas savo lėšomis pastatė 19 koplyčių. 1639 m. iš popiežiaus Urbano VIII gavo atlaidus kelioms Kryžiaus kelių koplyčioms, iš Liublino dominikonų vienuolyno gavo šv. Kryžiaus relikviją. Žemaičiuose Kryžiaus keliai vadinami „kalnais“, maldos ir giesmės sukurtos pačių dominikonų.

Iki Kryžiaus kelių įsteigimo Žemaičių Kalvarija vadinosi Gardais, o nuo 1637 m. pradėjo vadintis Kalvarija, o kiek vėliau pradėta vadinti Žemaičių Kalvarija, todėl, kad skirtusi nuo kitų esančių Kalvarių.

Kryžiaus kelių koplyčios pastatytos ne iš eilės, bet išmėtytos ant kalnelių ir slėniuose. Nežinančiam be vadovo neįmanoma vienam tiksliai išvaikščioti. Kryžiaus kelius vaikščioja pavieniai, mažesniais ir didesniais būreliais ir daugtūkstantinė žmonių minia. Per atlaidus, o ypač didžiuosius, kai esti gražus oras, Kryžiaus kelius vaikščioja kiek galint iškilmingiau: nešamos bažnytinės vėliavos, altorėliai ir šv. Kryžiaus relikvija, o procesijai vadovauja kryžius, o be to, gieda chorai, groja dūdų orkestrai. Tokia iškilminga ir didinga procesija kol išvaikščioja Kryžiaus kelius užtrunka apie 3 valandas ir padaro nemažiau 10–15 kilometrų kelio.

Kryžiaus Kelių koplyčios yra įvairaus dydžio ir formos, vienos mūrinės, o kitos medinės. Į mažiausią koplyčią gali lengvai tilpti apie 20 suaugusių vyrų, o į didžiąsias — iki 300 žmonių. Kiekvienoje koplyčioje kabo atatinkamo turinio aliejiniiais dažais piešti nežinomų autorių didžiuliai paveikslai.

Visos Kryžiaus kelių koplyčios iki antrosios bolševikų okupacijos buvo iš oro ir vidaus tinkamai prižiūrimos, tvarkomos ir taisomos. Nukryžiovimo koplyčia, kuri yra didžiausia, jos vidus papuoštas liaudies menininko K. Varnelio dideliais sienos piešiniais.

Antrą sykį bolševikai užėmę Lietuvą, pasistengė „sutvarkyti“ ir Žemaičių Kalvarijoje Kryžiaus kelių vaikščiojimo tvarką. Be išimties užrakino visas koplyčias, klebonui uždraudė iškilmingai su procesija vaikščioti Kryžiaus kelius. Leido tik pavieniai ir būreliais, tik be kryžiaus ir kunigo.

Didžiųjų atlaidų metu nors daug mažiau besusirenka maldininkų į Žem. Kalvariją, bet Kryžiaus keliai vistiek vaikščiojami, ne tik pavieniai, būreliais, bet ir tūkstantinėmis miniomis. Tiesa, be didingos ir iškilmingos bažnytinės procesijos, bet už tai, suvažiuoja apylinkiniai chorai, dūdų orkestrai,

1960 m. rugsėjo 23 d. Milwaukee, Wis. buvo metinis arkivyskupijos mokytojų susirinkimas. Jame pagrindinę kalbą, nušviečiant mokslo ir auklėjimo būseną, pateikė dr. W. H. Conley. Iš jo imame svarbesnes vietas.

Jis teigia, kad nuo 1945 m. — po 15 metų katalikų mokyklosna įstojo dvigubai daugiau mokinių ir katalikų skaičius iš 29 milijonų paūgėjo iki 44.500.000.

Moksliniai apskaičiuota, kad 1964 m. į pradines parapijų mokyklas atvyks 200.000 mokinių daugiau, negu yra dabar. Mūsų laikų mokslai daro stambią pažangą. Ją perteikti moksleiviams ir studentams — tai mokytojų pareiga. Sukurtieji elektroniniai ir technologiniai instrumentai įtaisai palengvina tyrimo darbą įvairiausiose srityse. Patiems mokytojams reikia neatsilikti nuo mokslo pažangos.

Susiduriame su dviem reiškiniais. 1) žmonių greitas daugėjimas ir 2) stoka tinkamų išmokslintų, kvalifikuotų mokytojų. Jų dabar reikia per 90.000. Prie to mirtis, senatvė ir kitos priežastys

kad bendrai iškilmingai galėtų paver-gėjams pasirodyti.

1957 m. per Didžiuosius atlaidus vi-sos Kryžiaus kelių koplyčios jau buvo atraktintos. Kryžiaus kelius vaikščiojo didžiulė maldininkų minia. Dalyvavo 5 dūdų orkestrai, o kiek buvo chorų, nežinoma. Nėjo kunigas ir nebuvo neša-mas šv. Kryžiaus relikvija, nes tai da-ryti uždrausta.

Vyskupas M. Valančius "Žemaičių vyskupystėj" rašo, kad 1660 m. Žemai-tiją apleidus švedams, žmonės gausiai susirinko į Žem. Kalvariją į Didžiuosius atlaidus. Buvo maro metai. Susirinku-sieji kaip lapai krito nuo maro ligos. Kunigai numirėlius sulaidojo ties Kry-žiauninkės koplyčia. Manoma, kad kur maldininkus užtiko mirtis, bevaikščio-jant Kryžiaus kelius, ten jie ir buvo palaidoti.

tys mažina mokytojų skaičių.

Amerikos visuomenė reikalauja at-mainų, pagerinimų auklėjimo darbe, nes mokslas yra galinga jėga. Mokslo srity negalime būti žemesni už kitus. Tai liečia net pradines mokyklas ir aukštesniasias.

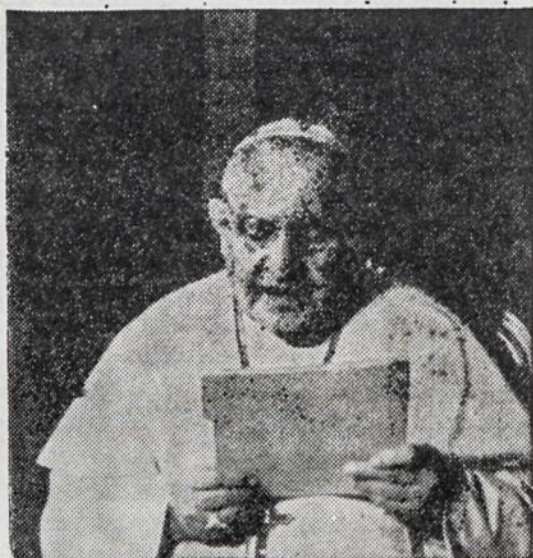
Teks keisti dėstymo būdai ir moks-lų dalykų apimtis, kad studentas — mo-ksleivis ne vien klausytų pamokų, bet kad išmoktų ir suprastų dėstomus daly-kus. Mokytojas turi vadovauti ir padėti studentui tapti mokslo srities žinovu, tuo pat laiku atsimeriant, kad studentų sielos būtų keliamos prie Kristaus idea-lų.

Manoma, kad nuo III šimtmečio už-silikusi nuomonė, jog pageidaujamoji klasė turinti turėti tik iki 30 mokslei-vių, yra pasenusi nuomonė. Antra, savo srities specialistai turi mokyti visuose mokyklos skyriuose, o ne vienam ku-riam mokytojui pavesti dėstyti viena-me skyriuje visus einamus mokslus. Teks atpalaiduoti tinkamus mokytojus nuo viso administracijos darbo, kuris dabar jiems atima iki 65% laiko. Tai padarys nekvalifikuoti mokytojai ir ki-ti patarnautojai.

Pačios mokyklos, jų skyrių suglau-dimas, sienų laikinas pašalinimas ir naujausieji T. V., mokslinių plokštelių ir elektroninių juostų bei kitų moksl-ių priemonių įvedimas sudarys archi-tektams ir mokyklų vadams nemažai rūpesčių, kad ateities mokyklos pasta-tas galėtų galimai geriau patarnauti katalikų bendruomenei. **K.A.M**

▼ **Kanados Liet. Bendr. Krašto Ta-ryba** su atstovais iš šešių miestų spa-lio 8 d. tarp daugelio svarbių klausimų ilgiausiai sustojo, kas darytina, kad jaunoji lietuvių karta išliktų lietuviais ir neištautėtų. Per didelę laisvę, stoka idealų ir polinkis tinginiauti sudaro rimtą grėsmę. Kas uždegs jaunas širdis amžiniais tikybės, doros ir mokslo idea-lais, tas juos laimės ir tautai.

KAI JONAS XXIII DAR BUVO JAUNAS KUNIGAS

Tarptautinių sąmyšių sukuriuose Bažnyčia pasilieka didi, viltį nešanti dvasinė jėga.

Mums įdomu arčiau pažinti tuos asmenis, kurie Bažnyčios įtakai vadovauja. Dabar, kaip žinome, ta didžioji pareiga priklauso popiežiui Jonui XXIII.

Jau 56 metai kai kunigas

Jaunatvėje jisai parodė nemažus gabumus ir, kaip išsiskirias savo talentu, iš Bergamo paruošiamosios seminarijos buvo pasiųstas kunigystės studijoms į Romą. Kelionė jam buvo didžiai maloni ir įdomi, ypač, kad ji supuolė su 1900 jubilėjiniais metais. Dabartinis popiežius, tėvų pavarde Angelo Roncalli, buvo išventintas kunigu 1904 m. rugpiūčio 4 d. Šv. Marijos (in Monte Santa) bažnyčioje, Romoje. Taigi, šv. tėvas Jonas XXIII jau 56 metai kai yra kunigas. Dangus jam suteikė ypatingą ilgo amžiaus palaimą.

Primicija prie šv. Petro kapo

Savo pirmąsias šv. mišias naujasis kunigas atlaikė šv. Petro bazilikoje, prie vadinamo Išpažinimų altoriaus, kuris įtaisytas viršum šv. Petro kapo. Netrukus jo vyskupijoje buvo konsekruo-

tas naujas vyskupas, kuris ir pasiryžo gabų, Romoje studijas baigusį kunigą Roncallį pasikviesti savo sekretoriumi. Ir taip, būsimasis popiežius, teturėdamas tik 23 m. amžiaus, sugrįžo į savo gimtąjį kraštą, tapdamas sekretoriumi tuo laiku plačiai pagarsėjusio vyskupo Radini — Tedeschi. Tas vyskupas mėgo mokslą ir davė suprasti savo sekretoriui, kad ir šiam būtų gerai gilintis į studijas. Tam susidarė ir praktiška proga: kun. Roncalli buvo paskirtas istorijos dėstytoju vyskupijos seminarijoje. Jam taipgi buvo priskirtas apologetikos (Bažnyčios gynimo) ir Bažnyčios tėvų istorijos kursas.

Būsimasis popiežius visu nuoširdumu įsijungė į tas pareigas. Greit pasirodė ir jo studijų žiedai — parašė pirmąją savo knygą apie kardinolą Cezarį Baronijų, minint 300 metų sukaktį nuo jo imrties.

Du būsimieji popiežiai bibliotekoje

Pasitaikė, kad kun. Roncalli teko savo vyskupą lydėti į Milaną, kur buvo susirinkimas komisijos, ruošusios provincijos dvasiškių Sinodą (suvažiavimą). Būdamas Milane, kun. Roncalli ėmė lankytis į garsiąją to miesto biblioteką, pavadintą šv. Ambrozijaus vardu. Tai bibliotekai vadovavo kun. dr. Achilis Ratti, būsimasis popiežius, ir jisai kun. Roncalli supažindino su dideliais tos bibliotekos kultūriniais lobiais. Ypač į jo akis krito 59 tomų, įrišti į pergamentą (baltai išdirbtą odą, ant kurios senovėje rašydavo). Ant tų tomų buvo užrašas: "Dvasiniai Bergamo archyvai" Tai buvo didelis jo vyskupijos praeities šaltinis, kuris jį suįdomino. Į tą medžiagą jisai gilinosi ir ja pasinaudodamas vienu metu net laikė paskaitą apie Bergamo labdaros įstaigas, kaip "Misericordia Maggiore" ir kitas. Vėliau ta paskaita pasirodė atskiru leidiniu.

(Bus daugiau)

žinios iš katalikiškojo pasaulio

▼ **Liverpool, Anglijoje**, arkivyskupas Jonas C. Heenan pasakė, jog pop. Jonas XXIII palankus yra katalikų bendradarbiavimui geruose gailestingumo darbuose su anglikonais, jei tik galima tai padaryti nenusikalstant tiesai.

▼ **Amerikoje** pradedama kalbėti ir rašyti, kad sudarius šv. Rašto parinktų vietų skaitymo knygą, kuri būtų priimtina ir katalikams, ir nekatalikams krikščionims, parūpinus parinktų vietų naują vertimą.

▼ **Washington, D. C.** iškilmingai paminėtas šv. Tėvo Jono XXIII dekretas, kuriuo šešioliktojo šimtmečio šv. Laurynas iš Brindisi paskelbtas Bažnyčios Doktoru.

Pamaldas laikė kard. Pr. Spellman, pamokslą sa kėvysk. Jonas J. Wright, dalyvaujant 400 kapucinų ir dvasininkų. Šv. Laurynas bandė įtikinti atskylančius nuo Bažnyčios liuterius, kad neardytų krikščionių vienybės, besiveržiant turkams į Europą.

▼ **JAV vyskupai** apmokės 413 klierikų mokslą ir išlaikymą, besiruošiantį Pietų Amerikos Bažnyčios darbą.

▼ **Mobile, Ala. ir Birminghamton** vyskupijos Katalikų Moterų Taryba per 17 metų surinko ir įteikė vietos vyskupui \$240.000 dol. paramos kunigų seminarijai išlaikyti.

▼ **Katanga šalis** (Kongo, Afrikoje) turi apie du milionu gyventojų, kurių beveik 80% yra katalikai. Jie prisibijo Maskvai atsidavusio Patriko Lumumbos ir prašė pop. Jono XXIII moralinės paramos.

▼ **Airijos katalikai** iškilmingai minės savo šventojo globėjo, šv. Patriko, 1500 metų sukaktį nuo jo mirties 1961 m. kovo 17 d.

Iš JAV organizacijoms ekskursijos į Airiją. Kardinolas Pr. Spellman paskyrė prel. Patriką A. O'Leary vadovauti maldininkams į Airiją.

▼ **Notre Dame, Ind.** universitetas bus praplėstas. Per trejus metus pasiryžę yra sudaryti 18 milionų dol. naujiems pastatams ir mokslo priemonėms. The Ford Foundation duos šešis milijonus dol. sąlyginiai, jei universitetas surinks iš kitur 12 milionų.

1960—1961 mokslo metais universitetas turi 6,467 studentus.

▼ **Brazilijos naujas prezidentas** Jonio Quadros, 43 metų, yra veiklus katalikas. Auklėjimą ir mokslą yra gavęs pas vienuolius maristus ir saleziečius. Jis pradės vadovauti Braziliją sausio mėnesį 1961 m.

▼ **JAV katalikai** paaugojo 1959 m. apie 120 milijonų svarų rūbų, avalynės pasaulio vargšams per savo vyskupijų labdaros centrus. Jų vertė buvo apie 145 milijonai dol. Be to, buvo panaudota JAV valdžios teikiamos maisto, vaistų etc. atsargos nelaimėn patekusiems. Birželio mėn. 1960 m. Čilę apgriovė žemės drebėjimas ir siaubingos jūrų bangos. Tam kraštui JAV katalikai padėjo apie su dviem milijonais dol. pagelbą. Filipinams buvo pasiųsta per 200.000 svarų maisto ir 5.200 svarų rūbų.

Maroko, Agadir, nelaimės palengvino katalikai, pasiųsdami 490.000 svarų reikalingų rūbų.

▼ **Kuboje artėja atviras katalikų Bažnyčios persekiojimas.** Tai nujausdami, katalikai buriasi apie savo kunigus. Į liturgiją įvestos dialogo Mišios, eina sąjūdis, kad šeimos kasdien kalbėtų rožančių, sudaromos studijų kuopelės, kurios nagrinėja, ką yra mokiusi Bažnyčia socialiu klausimu.

Daug vilčių dedama į jaunų Katalikų Darbininkų sąjūdį. Jie kovoja už žmogaus teises ir jo laisves, kad nebūtų pavergtas pilietis valstybei.

▼ **Rytų Berlyne** yra karo apgriauta šv. Jadvygos katedra. Buvo pradėta ją taisyti 1952 m., bet komunistai nedavė

medžiagų. Po ilgų prašymų, sulauktas leidimas taisyti katedrą tik 1960 m.

▼ JAV krautuvų patarnautojų uni-ja prašo Vyriausiąją JAV teisną, kad nebūtų prekiaujama sekmadieniais, nes ir tarnautojai turi turėti laisvą dieną savo šeimai ir kitiems reikalams aprūpinti.

▼ Bizantinių Apeigų mišiose leido pop. Jonas XXIII naudoti anglų kalbą, arba kitą vietos žmonių kalbą, tuomi atmainydamas Šv. Apeigų Kongregacijos paliepimą iš 1960 m. kovo 31 d.

▼ Istorija yra gyvenimo mokytoja, kalbėjo pop. Jonas XXIII istorikų būriui. Atsilankiusieji istorikai dėkojo popiežiui, kad daug padeda mokslui, leidžiant naudotis Vatikano knygynu ir archyvais.

Pats popiežius priminė, kad iki pat išrinkimo į popiežius, jis rašė penkių tomų veikalą apie šv. Karolio Boromeo darbus.

▼ Formozoje yra apie 25.000 amerikiečių. Viso katalikų šalyje yra apie 180.000. Katalikai veikia laisvai.

▼ Moksleiviai remia misijas. St. Louis, Mo. 93 mokyklų moksleiviai, viso 58,785, sudėjo misijų naudai \$152.119.-96 dolerius.

▼ Pop. Jonas XXIII aplankė šv. Bedos Kolegiją Romoje. Jį ten pasitiko penki Anglijos vyskupai. Priminę šv. Povilo ap. vėlybą pašaukimą, pop. sakė: "ne amžiaus metai turi svarbos Dievo akyse, bet meilės jėga, kuri verčia pasišvesti Dievui tarnauti."

▼ Naujas misijų būdas. Douglas Hyde, buvęs komunistų vadas Anglijoje, bet atsivertęs ir priimtas į Kat. Bažnyčią, išrado naują būdą tam pačiam kalėjime su komunistais ir savo patirtos tiesos jėga, pašnekėsiais atvertęs daugiau negu 20 buvusių komunistų.

▼ Chicagos arkivyskupas kardinolas Albertas Meyer prakashė žemę prie Westerns Ave ir 77 South naujai paruošiamajai kunigų seminarijai. Nauja mokykla kaštuos \$3,500,000 dol. Dabar Quigley mažojoje Seminarijoje yra auklėjami 1.300 studentai, o ateity laukiama jų daugiau.

Šv. Elzbieta (1207—1231), našlė.
Šventė lapkr. 19 d.

▼ Vengrijos karaliaus Andriejaus II duktė Elzbieta ištėkėjo 1221 m. už Turingijos valdovo Liudviko IV. Pasižymėjo giliu pamaldumu, vargšų meile ir didele atgaila.

Kai Liudviko motina ją pabarė, kodėl bažnyčioje nusiėmusi galvos papuošalą — vainikėlį, atsakius:

— Kristus vainikuotas erškėčiais. Negaliu jo akivaizdoje būti su perlų vainiku. —

Badmečio metais (1226) Elzbieta kasdien valgydino iki 900 vargšų, tam nesigailėdama valdovo ištėklių.

Mirus Liudvikui kryžiaus karo žygyje 1227 m., Elzbieta buvo priversta pasitraukti iš valdovo pilies su vaikais. Ją paėmė savo globon teta Matilda, seserų benediktinių vyresnioji, ir pasiuntė ją pas dėdę, Bambergio vyskupą Ekbertą.

1228 m. Elzbieta įstojo į Šv. Pranciškaus III ordiną, pastatė ligoninę ir pati kaip slaugė tarnavo ligoniams. Didelių darbų ir atgailų išvarginta, Dievo meile degdama ir noru išganyti kiek galint daugiau sielų, mirė 1231 m. Dievas pradėjo teikti stambius jos šventumo ženklus po jos mirties, ir pop. Grigalius IX, juos ištyręs, paskelbė 1235 m. ją šventąja.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

▼ **Lietuviams gražiai patarnaujanti Sofija Barcus** radio valandėle per 25 metus, išleido duotų i rtrio įdainuotų lietuviškų liaudies dainų ir bažnytinių gesmių plokštelę. Joje telpa 10 dainų. 7 kalėdinės ir 3 velykų giesmės, pritariant vargonams. Abiejų plokštelės pusių grojimo laikas — 42 minutės. Kaina \$4.95. Su persiuntimu \$5.50.

Galima užsisakyti per "Draugo" knygyną: 4545 W. 63 St., Chicago 29, Ill.

▼ **Chicagietės: Saulė Liulevičiūtė ir Irena Valaitytė**, gavusios mokslui tęsti stipendijas, išvyko mokytis į Californijos universitetus.

▼ **Pietų Amerikos lietuviai susirinks** į pirmąjį Pietų Amerikos lietuvių kongresą 1960 m. gruodžio 3, 4 ir 5 d. Avelanadoje, lietuvių salėje. Kongresą šaukia lietuviai išlaisvinti Centras Argentinoje. Laukia svečių iš Urugvajaus, Brazilijos, Kolumbijos, Venezuelos ir JAV.

▼ **Argentinos lietuvių organizacijų tarybai vadovauja:** pirm. J. Čikštas, sekr. inž. St. Babronis, išd. Z. Juknevičius; nariai: Ig. Padvalskis ir Rastauskas.

▼ **Vargonininko Mykolo Rauličio** laidotuvėse spalio 17 d. Hasleton, Pa., dalyvavo 5 kunigai ir 5 vargonininkai.

▼ **VLIKO** metinė sesija buvo New Yorke lapkričio 11-12 d. Baltijos namuose. Išklaudyta Vliko prezidiumo, Vykdomosios Tarybos ir komisijų pranešimai apie Lietuvos laisvinimą, kintant politinėms sąlygoms.

▼ **Elizabeth, N. J. lietuvių Šv. Petro ir Povilo** parapija mini bažnyčios aukstinį jubiliejų. Lapkričio 6 d. parapijos choras, kuriam vadovauja muz. Alg. Kačanauskas, gražiai giedoja bažnyčioje ir salėje sudainavo darniai keletą lietuviškų dainų. Choras pasiryžęs dalyvauti 1961 m. Dainų šventėje Chicago, Ill. Jis randa paramos gerb. prelato

kun. M. Kemėžio asmenyje. Parapija galvoja pasistatyti savo reikalams salę.

▼ **Šv. Kazimiero par. Brockton, Mass.** buvo misijos. Jas davė kun. dr. J. Vaškakas, MIC. Žmonės žavėjosi jo pamokslų turiniu ir iškalba.

Lituanistinė šeštadieninė mokykla pradėjo darbą. Mokytojauja Ir. Eivienė, Br. Ludonienė ir A. Padagas.

L. Keturakytė ir D. Pareigytė baigė mokslus ir gavo mokytojų diplomus. Baigusi Bostono Kolegiją N. Tamošaitytė, dirba vienoj žymioje ligoninėje.

▼ **Kun. prel. L. Mendelis, šv. Alfonso par. klebonas**, pakvietė vyskupą J. L. Morkovskį iš Amarillo, Texas, pasakyti pamokslą misijų reikalais lapkričio 6, 7 ir 8 dieną.

Šiuo metu yra atnaujinamas visas bažnyčios vidus.

▼ **Dr. Kostas Jurgėla** parašė ir leidžia angliškai knygą apie Žalgirio mūšį. Šiemet pasaulio lietuviai plačiai minėjo to mūšio 550 metų sukaktį.

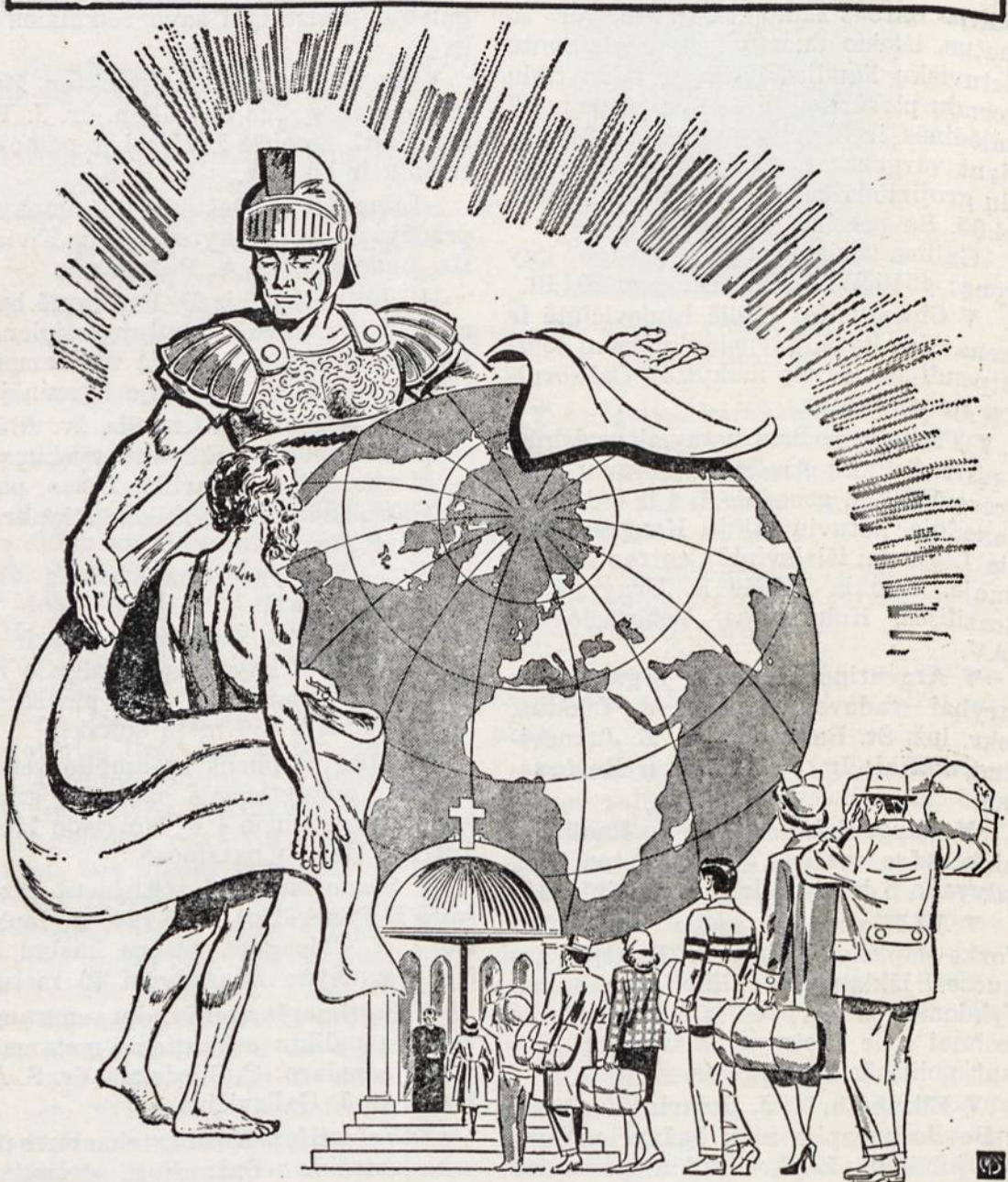
▼ **Alice Stephens ansamblio** veiklos 20 metų sukaktis bus paminėta gražiu koncertu gruodžio 4 d. Morrison Hotel. Terrace Casino patalpose.

▼ **Sesuo M. Julija (Elzbieta Čerkesaitė iš Panevėžio)** mirė 1960 m. lapkričio 1 d. Chicagoje, seserų kazimieriečių vienuolyne ištarnavusi 46 metus.

▼ **Baltimorės ateitininkų sendraugių** valdyba palikta sekantiems metams ta pati; ją sudaro: C. Surdokas, dr. S. Ankudas ir J. Gailevičius.

▼ **Vokietijoje, Koenigsteine** buvo persiekiojamosios Bažnyčios dešimtas kongresas. Jame dalyvavo apie 700 asmenų, jų tarpe 12 lietuvių. Viso buvo atstovaujamos 25 tautos. Ten veikia Baltų Institutas, skirtas Pabaltijo kraštų Bažnyčios padėčiai dokumentuoti. Institutui vadovauja dr. Nausen.

COVERING THE WORLD'S NEEDY

SIXTEEN HUNDRED YEARS AGO on a wintry night near Amiens, France, a Roman cavalry officer used his sword to divide his protective cape and share it with a roadside beggar. The officer rode on into history as St. Martin of Tours.

Sharing his robe to cover a needy beggar, St. Martin has become a symbol of Christian charity everywhere.

Throughout the United States, the 1960 Catholic Bishops' Thanksgiving Clothing Collection again will be conducted during Thanksgiving week in more than 16,500 parishes, including churches and schools.

You can participate by contributing wearable used clothes, shoes, bedding materials, etc., to the nearest Catholic church. Catholic Relief Services—N.C.W.C., the Bishops' overseas relief agency, will distribute them to the destitute overseas of all races and creeds.